

מ"ת 90/10/15 - מדינת ישראל נגד י ב ט

בית משפט השלום בחיפה

15 נובמבר 2015

מ"ת 90-10-15 מדינת ישראל נ' ב ט (עציר)

לפני כבוד השופט אחסאן כנעאן
המבקשת
נגד
המשיב
י ב ט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד בן נעים

ב"כ המשיב: עו"ד צברי

המשיב: בעצמו (באמצעות הליווי)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עניינו של המשיב הוחזר לדיו מחודש על ידי בית משפט המחוזי על מנת שאבחן מחדש את מצבו הנפשי לאור הבהרות שיתקבלו מהפסיכיאטר אשר חוותה את דעתה בעניינו של המשיב, זאת לאחר שנקבע כי המצב האופטימלי בנסיבותיו של המשיב היא הארכת מעצרו בתנאי עד לתום ההליכים בתנאי אשפוז.

אכן חוות דעת נוספת הונחה לפניי, אך בטרם אתייחס אליה ניטשה בין הצדדים מחלוקת האם במסגרת שיקוליי אמור אני להתייחס לעובדה כי הפסיכיאטר המחוזי חיווה דעתו לפיה המשיב לא היה מודע למעשיו בעת ביצוע העבירה.

המבקשת סבורה שבית משפט אינו אמור לקחת זאת בחשבון לאור ההלכה שניתנה בבש"פ 509/12 פלוני נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו]. אולם לעניות דעתי המבקשת נותנת פרשנות לאותה הלכה מעבר למה שנקבע בה. באותה הלכה נקבע כי בית משפט אשר מוסמך לקבוע האם נאשם כשיר לעמוד לדין הינו בית משפט הדן בתיק העיקרי ולא בית משפט שדן בהליך המעצר. לא נאמר באותה הלכה כי בית משפט של מעצר יתעלם כליל במסגרת שיקוליו מקביעת פסיכיאטר מחוזי אשר קבע כי נאשם לא היה מודע למעשיו בעת ביצוע העבירה.

לכן בעניין זה יחולו הכללים הרגילים בעניין מעצר עד תום ההליכים כאשר בית משפט ייקח ראייה זו בחשבון כראיה מזכה מבלי כמובן לקבוע באופן החלטי כי הנאשם יזוכה בסוף הדרך, שכן עניין זה מסור באופן בלעדי לבית משפט הדין בתיק העיקרי. משקיים סיכוי לא מבוטל כי הנאשם יזוכה בשים לב להגנה העומדת לו העוסקת באי שפיות עניין זה משפיע באופן ישיר על האפשרות שבית משפט ישחרר לחלופה שכן ככל שהראיות סובלות מחולשה בית משפט יעדיף חלופת מעצר על פני מעצר (ראה: בש"פ 5837/00 חטואל נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

בית משפט המחוזי היה מודע לעניין זה כאשר קבע בסעיף 26 כי קשה להלום תוצאה לפיה המשיב יהיה עצור עד לתום ההליכים בשים לב לחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי לפיה הוא לא היה מודע למעשיו בעת ביצוע העבירה. עוד קבע בית משפט המחוזי כי מעשי המשיב אינם ברף המסוכנות הגבוה (סעיף 25 להחלטתו).

ער אני לדילמה הניצבת בתיק זה לפיה ישנה חשש שבמידה והמשיב לא ייטול את הטיפול התרופתי הוא עלול לסכן אחרים. לשם כך ניתן בזמנו צו מרפאתי כפוי ובמידה ויפר אותו הוא עשוי למצוא עצמו אחר סורג ובריה.

לאחר שהונחה חוות הדעת לפני עולה ממנה כי אין צורך באשפוז מאחר והמצב הפסיכיאטרי חלף, ויכול לקבל טיפול פסיכיאטרי בקהילה, כאשר האשפוז לא יתרום למצבו. כיום הוא מסוגל לשאת פעולה ולהבין את ההליך המשפטי. לכן הומלץ על צו מרפאתי כפוי.

הצדדים לא טענו לפני כי המשיב לאחר ששחרר בטעות הפר את תנאי שחרורו שנקבעו על ידי בזמנו. עוד לא נטען כי הוא ביצע עבירות נוספות באותה תקופה.

לכן בבואי לשקול שוב את עניינו של המשיב מחד העובדה כי קיימת ראייה מזכה ומצד שני כי מצבו הפסיכיאטרי של המשיב כיום, כאשר הוא מבין את ההליך המשפטי וכשיר לעמוד לדין ובשים לב לטיב העבירה (איומים) מבלי להקל ראש בה, נחה דעתי כי יש לשחרר את המשיב באותם תנאים עליהם הוריתי בהחלטתי מיום 15.10.2015 ואלה הם:

1. מעצר בית בביתו ברחוב שלמה המלך 8 בחיפה בין השעות 22:00 עד השעה 08:00 בכל יום.
2. חתימה על התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪.
3. אי יצירת קשר עם השכן או עם המתלונן בכל דרך שהיא.
4. התייצבות לכל הטיפולים עליהם הוריתי במסגרת ההליך העיקרי.
5. משטרת ישראל תהיה רשאית לבקר בכל עת בביתו של המשיב על מנת לוודא שהוא מקיים אחר תנאי

שחרור.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ו, 15/11/2015 במעמד הנוכחים.

אחסאן כנעאן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור הלכות בית משפט העליון לפיהן יש לעכב את ביצוע החלטות השחרור על מנת לאפשר לרשויות התביעה לערער, אני מעכב את ביצוע החלטתי עד ליום 16/11/15 שעה 14:00 בכפוף לתנאים כדלקמן:

1. המבקשת תודיע היום עד השעה 14:00 אם בכוונתה להגיש ערר. במידה ואינה מתכוונת להגיש ערר, המשיב ישוחרר בתנאים שקבעתי.

2. במידה והמבקשת כן מתכוונת לערור, הערר יוגש עד ליום 16/11/15 שעה 09:00.

המשיב ישאר במעצר בתנאי אשפוז בבית חולים מעלה הכרמל בטירה עד להחלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ו, 15/11/2015 במעמד הנוכחים.

אחסאן כנעאן , שופט